

כל המנחות פרק ראשון מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

אחרי. אינשי ודאי חטאת היא וק' דקעצדיז לה למעלה לא קאמר וכו'; דקעצדיז נשחית **לעופות**. ודלוי לע' חובבה כגון חטאת העוף שדאי חטא דמזבח **דאמר רחמנא אף בדרוס**. ודלא קבע להו כפון דקדבע לחטאת העולה ועולה דכמיז בעולה על ויך המזבח לפונה (ויקרא ח) וכמיז בחטאת בנקוס אשר תשחית העולה (ויקרא ט) וכן באשחט החטאת (שם) וכן באשחט [שם] **והא דקא קמין לה במרחשת**. ונמור לשם מרחשת: **מחבת הווא**. ומדעי דיעי דמכז: **מחבת כלומר ודילמא זו אמר**. מיכרל קוסטא קאמר לשום מרחשת נדר ומיעבר דאמריה במחבת ודקא אמר איהו דאמריה במחבת מחבת איהו איכא למימר לא היא דלילמא מנחה וזו איכא במרחשת אמר דמו לא מני **לירצן**. דאמרי א' **לירצן** פקולה הי ונמ דאיכא למימר דאמריה הכי ונמ קרבי' שמעון קמייירי ור"ש אומר הסם האומר הרי בעלי במחבת והביא במרחשת אף ידי נדרו יא' אלמא אצמרת דמנא לא נקבולס הוי: **לא שנה אמר עלי ולא שנה אמר הו'**. הילכך כי אמייה במחבת מחבת הווא וכו' קמן לה במחבת לשום מרחשת דמיכרל הווא אצמרת דאמריה למימר מיעבר אצמרת ושחיתיהו בדרוס. ואי קארי שנה עולה העוף וישיני ליה הכי דקבר עולה העוף הוא ומיעבר עבר לה אליכא למיפדך דתרי אסורי לא נקבולס ומתקוין ליה חדא דעבדי ליה הווא ועוד דקא עבדי ליה למטה: עולה זכר וחטאת נקבה: **אמר ריני** **מחבת לשם ידיו מחי אידן למימר**. הא ודאי דיעין חטאת אידן נקבה היא כשהו כן שעייר: **והו דקאמרי** **יחיד**. נקבה היא והביא נקבה לעולה ושמהו לשם עולה מחי איכא למימר: **מיכסא**. נקבות דרחל דאליהו בזוגה וכו' דיעיר: **שעירי**. האין לה זכר מחי איכא למימר: **שאיס** **גוילוס**. דכמיז בזיקרא והשיב את הבזילה אשר גזל וגו' ואת אשמו יביא וגו' (ויקרא ח) ואשם ל' מעילות זכר **שנים** יניחו ודבר כהו איכא (שם): **אשם נזיר ומלווה**. כמיז בזהו כשנ' וכל כשנ כן שנה הוא **במחבת פרה** (פירא מ"א): **והו** **ליתניס** **מעילות**. דליתניס **לדניסיהו** בני ז' שנים ושחנן לשם פסחא לירצו: **אשם אינו בא אלף** **מן הכשבים** (א' **דבאי נמר**. אשם כשבים ש' לו נמר ושחנן אינו לו. אשם אלף שיער בעלמא ודבר גלוי לכלל הוא: **אמרי וידבר אכומא הווא**. סברי חיל שחור הוא. ולהכי נקטת אכומא דקתם שעירים שחורים **עגל ופר**. חטאת כגון פרה **מחית** ששחנן לשם פסח ואשם שאין באין אלף מן האלף לירצו:

מנחה
וזהדר אימרי כברייתו של עולם צריש

למטה לשם עולת העוף:

אמרי דילמא מיצוי דבתר הואה הוא דאמר
 מר מיצה דמה בכל מקום במזבח כשירה
 חטאת העוף שהזה דמה למטה לשם עולת
 העוף תרצה דמעשה מוכיחין עליה דחטאת
 עוף היא דאי עולת העוף היא למעלה הוה
 עבדי לה ומיצוי עובדי ליה ה"נ ^אאלא לפי
 שאין המנחות דמוות לזבחים קאמר לזבחים
 ולא לעופות: קדשי קדשים ששחטן בצפון
 לשם קדשים קלים לירצו מעשיהן מוכיחין
 עליהן דקדשי קדשים ניהו דאי קדשים קלים
 בדרום הוה עבדי להו אימור דאמר רחמנא
 אף בדרום בדרום ולא בצפון מי אמר ^בדנתן
 *שחיטתן בכל מקום בעזרה קדשים קלים
 ששחטן בדרום לשם קדשי קדשים לירצו
 מעשיהן מוכיחין עליהן דקדשים קלים ניהו
 דאי קדשי קדשים בצפון הוה עבדי להו אמרי
 קדשי קדשים ניהו ומעבר הוא דעבר ושחט
 להו בדרום ^גאי הכי מחבת לשם מרחשת
 נמי ^דהאי דקא קמין לה למרחשת אמר האי
 במרחשת נדר והוא דמייתי לה במחבת
 במרחשת היא ומעבר הוא דעבר ואתייה
 במחבת התם כי נמי במרחשת נדר כי מייתי
 לה במחבת מחבת היא כדתנן ^האחומר הרי
 עלי במחבת והביא במרחשת במרחשת
 והביא במחבת מה שהביא הביא וידי נדרו
 לא יצא ודילמא ^ואמר זו להביא במחבת
 והביא במרחשת כדתנן ^זזו להביא במחבת
 והביא במרחשת במרחשת והביא במחבת
 הרי זו פסולה לרבנן ה"נ לר"ש כיון דאמר
 ר"ש אף די נדרו יצא אלאא קביעותא דמנא
 ולא כלום הוא ולא שנא אמר זו ולא שנא
 אמר עלי ^חאלא מעתה עולה ששחט לשם
 חטאת תרצה ^טדהאי זכר והאי נקבה ^יכיון
 דאיכא שעיר נשיא דזכר הוא לא ידע אמר
 לשם חטאת יחיד מאי איכא למימר ותו
 חטאת יחיד ששחטה לשם עולה תרצה
 דחטאת נקבה ועולה זכר מיכסיא באליה
 התינה היכא דאיתיי כבשה איתיי שעירה
 מאי איכא למימר אלא ^{יא}בין זכרים לנקבות
 לאו אדעתיהו דאינשי ^{יב}פסח ששחטו לשם
 אשם לירצי דהאי בן שנה והאי בן שתיים כיון
 דאיכא אשם גזיר ואשם מצורע לא פסיקא
 ליה אמר לשום אשם גזירות ולשום אשם
 מעילות מאי איכא למימר ותו פסח גזירות
 ואשם מעילות ששחטן לשם אשם לירצו
 דפסח בן שנה והני בן שתי שנים אלא
 בין בן שנה לבין בן שתי שנים לאו אדעתיהו
 דאינשי דאיכא ^{יג}בן שנה דמיחוי כבן
 שתיים ואיכא בן שתיים דמיחוי כבן שנה
 שעיר ששחטו לשום אשם לירצי דהאי
^{יד}צמר והאי שיער אמרי דיכרא אוכמא הוא
 עגל ופר ששחטן לשום פסח ואשם לירצו
 דעגל ופר בפסח ואשם ליכא אין הכי נמי
 ומאי

חשובה והדר נהורא והיינו דקאמר הכא אמרי דיכרא

לכלולה אין בה קדושה כלל כדאמרין לקמן:

۴

עין משפט
נר מצוה

מִי פֶה מַהֲלִי מַעֲהִי קִ
הֲלִיבִי:
בִּג מִי פִי מַהֲלִי
מַעֲהִי קִ הֲלִיבִי:

מוסף רמז"י

[illegible]

דביו גרשום

מאור הנולה
 וישיטם חקובתא
 וילמינא חטאת היא
 ודבכר וזהו עשה
 למעלה דכבר עשה
 הואה למטה כרינה
 וי חטאת מר אפי'
 לה דאמר מר במס'
 מר מציה דמה כלה
 שמכות כשהה משום
 כהונהא כרם ימצה
 חסוד המובא אי אכא
 כיכא אחר שהיה
 וואי אכא לא מעכב'
 יכני דלא מעכב' כפה
 ונמי כי איתנהו שרין
 מקום הליכך לא
 דא: ומצינהו חסוד
 עבדי עולה הוא: הכי
 דלרש' הכא מינכב'
 אכל ר"ש לא אמר
 המנחה וזהה לעופות:
 הומה זבחים קאמר:
 ש' ליה מוכתיס משום

ים. ששחטן כיו: אן
 ודכתיב: ואל פתח
 מוצר דמשמע כל
 בעורה: התינח היכא
 תיכשבה. וסמאחא חיד
 לשם עלול דא
 מילתא דלכשבה
 זב אורז ומכסה
 וזלחא מילתא
 שעית חטאת חיד
 קצר ואין מכסה
 אדעיתיהו:
 למחי' וזכר
 נקבה ולא מוכחא
 אלא: פסוקא ליה.
 אשם אשם כן שחי
 שוחטן אשם לשם
 סתם ואיכא אשם כן
 מינכרא מילתא:
 בפירוש לשם אשם
 וזלחא ומפרש וזלח
 שנים הוא מאי איכא
 זלחא מינכרא מילתא:

צמר. דאשם כבש
טבת [דף עו] מאי טעמא
: אין הכי נמי. לטעמא

(א) אולי דכוונתו כזה כדי שלא תקשה לפי זה מה שהקשו המוס' ד"ה אמר.

(א) אולי ז"ל תרתי שינויי בקדשים קלים גופייהו ששחטן לשם חטאת דחדא ששחטן דדרוס וחדא דעביד למטה דהא הי ליה למשחטה בצמון